

Appell i Korskyrkan den 24 december 2009

Julnatten

Bibeltexten

Luk. 2:1-20

(Tankar sammanfattade ur Bo Branders Ett år med Jesus).

Vid den tiden

Julevangeliet börjar med orden "vid den tiden". Man sätter julnattens händelse i ett historiskt sammanhang. Det är en vecka kvar på det här året. Och då brukar man sammanfatta vad som hänt, vad kommer du ihåg? Ett år går att sammanfatta. Hundra år är svårare och tusen år går inte att göra överskådligt och två tusen år är praktiskt omöjligt att greppa. Det är inte heller lätt att jämföra händelser och personer från helt olika tider.

Efter två tusen år är det inte mycket som består. Världshändelser av kolossalformat sker då och då. Kulturer kollapsar, nya uppstår, för att sedan falla bort. Tänk då att det som skedde för två tusen år sedan i en liten stad i mellanöstern har sådan kvalitet att det år efter år, sekel efter sekel, växer över hela jorden. Ändå var det en födsel bland miljarder. Men effekten av att Maria födde sin son har genomsyrat världen mer än någon annan födelse.

Här föds hopp

Även om vi västerlänningar försöker dölja Jesusbarnet bakom allt glitter och alla paket, så finns det ändå en potential i denna natt som rör människors hjärtan. För i det barn som föds ser mänskligheten genom alla växlande kulturer någon form av hopp som man medvetet eller omedvetet identifierar. Någon form av tröst mitt i välfärden. Någon form av ledning i en alltmer vilse kultur. Någon form av förlåtelse när man är tyngd av egna skuldkänslor.

Människa och Gud

Orsaken är dubbel: i krubban vilar Guds avbild. Här vilar den mest mänskliga som världen har sett. Här vilar den som verkligen är det som Gud avsåg när han sade: "Låt oss göra människan till vår avbild". Men här vilar också Gud., omgiven av djur som känner igen honom. Han som har skapat allt, han utlämnar sig själv åt vår planets villkor. Som Carl Michael Bellman uttryckte det: "Han som ger ögat ljus och hjärtat sammandrager, själv av den luft han gjort nu andedräkten tager".

Chairos och chronos

Genom att Jesus blev människa förenade han sig med vår tid. Men genom att vi förenas med honom lyfts vi samtidigt ur tiden. Cairos och chronos – vår tid och Guds tid. Vi blir en del av evigheten, bakåt och framåt, alla tider samtidigt. Vi är lika närvarande vid Jesu krubba, som Jesu kors, som vi är kyrkbänken här.

Tacksamhet

Så på något sätt vill man stämma in i änglakören och tacka för att han kommit. Gud har blivit människa. Så hur tackar jag för detta enorma, att ha fått möta levande Gud? Jag kan ju slå pannan i golvet och visa min underdånighet, men vad hjälper det? Men jag gör som psalmisten, i Ps 116:13: "Jag lyfter räddningens bägare och åkallar Herren." Att ta emot honom som föddes – inte bara hälsa honom välkommen i världen, utan ta emot honom i våra egna liv – det är det största tack som vi kan ge honom som föddes vid den tiden.

Bön

Tack Jesus.

Amen